

?Sau, parc temàtic

«L'emergència climàtica és una realitat, però nosaltres, com a ciutadans, quin marge de maniobra tenim?»

Fins fa quatre dies, parlar del canvi climàtic semblava una broma. Era l'excusa a qualsevol fenomen meteorològic o natural poc habitual, i alguns s'ho creien i d'altres eren més o molt escèptics. Ara, després de la calorada de por que ha fet aquest estiu, l'excusa s'està convertint en una realitat i, a Osona, malauradament, tenim una de les estampes que ens reconfirma que això del canvi climàtic (o potser hauríem de dir emergència) va de debò.

Sempre ens han explicat que, per anar bé, només s'hauria de veure la punta de l'església del pantà de Sau i que, si la veiem tota sencera, malament. Ara feia molts anys que no m'acostava al pantà i, a finals de juliol, abans que arribés el col·lapse de l'agost, hi vaig treure el cap. Encara no es podia arribar caminant a l'església de Sant Romà, però era qüestió de dies davant una previsió de calor i més calor. Ara, per cert, el pantà està a poc més del 30% de la seva capacitat.

Certament, la postal d'aquesta imatge és molt bonica i tots els que hi hem anat, sense excepció, hem buscat el millor angle per fotografiar-la. En definitiva, centenars i centenars de persones hem anat a Sau per immortalitzar un desastre. És més, per fer-nos una foto al costat del desastre. Espero, això sí, que tots ho féssim conscients de la gravetat del moment, però tinc els meus dubtes. Un article a banda es mereixerien els tanoques que, malgrat els avisos, han col·lapsat i fet cues per entrar a Sau, com si fos el parc temàtic de la sequera. En fi, cadascú dedica el temps a què vol.

Els estudis fa temps que ens avisen que aquesta situació no té aturador. Fa dos anys, el Meteocat ja ens va dir que, l'any 2050, l'estiu durarà quatre mesos i hi haurà moltes sequeres. O, el 2017, el Tercer Informe Sobre el Canvi Climàtic a Catalunya va calcular que, a finals de segle, plourà un 13% menys, però augmentaran els episodis de precipitacions fortes en només 24 hores.

Ara bé, davant d'aquesta emergència climàtica, quin marge de maniobra tenim nosaltres com a ciutadans? El cas de l'aigua sembla el més fàcil. Després de fer-nos tots els selfies possibles a prop o a tocar del campanar, podem tancar l'aixeta si no volem que les restriccions que han començat en alguns llocs siguin només el principi. Però què més hi podem fer? I si aquí hi sumem la crisi energètica, ja ens acabem d'enfonsar. Sembla que tot va de recursos, però ben poca cosa està a les nostres mans. Calen més respostes i urgents dels quatre que remenen els cables.